

[Hanne Thanning Jacobsen]

og snakke med kirkens folk om dette emne? Det har jeg faktisk, så jeg er ganske overbevist om, at der er meget højere til loftet blandt mange af kirkens folk – det være sig medlemmer eller ansatte – som slet ikke har de vibrationer over for forslaget, som er kommet til udtryk i de noget højstemte taler, de borgerlige partier har brugt dette forslag som anledning til at holde.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Vi kommer åbenbart i stimer nu.

At forslaget skulle være udtryk for, at SF ikke har respekt for andres tro, har jeg meget svært ved at æde. Der er jo efterhånden mange forskellige trossamfund repræsenteret i Danmark, og jeg har ikke hørt, at nogen har været heroppe og foreslå, at vi skulle respektere ramadanen eller sabbatten eller respektere fredag aften som noget specielt helligt. Det er da manglende respekt for andres tro. Men vi har nu engang valgt at indrette os sådan, at folk selv må bestemme, hvad de vil lave på de dage, og vi synes bare også, at folk skal have ret til selv at bestemme, hvad de vil lave disse 5 dage om året.

Respekten for 1. maj var jo lidt sjov. Vi har aldrig krævet, at De Radikale skulle møde op i Fælledparken og gå rundt med røde faner, De må sådan set gøre, hvad de vil den dag. Vi vil bare gerne have den ret udvidet til også at gælde de andre helligdage, vi har.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det har været en overordentlig nyttig debat. Det er godt at få de forskellige holdninger trukket op. Fru Hanne Thanning Jacobsen kommer til at tænke på Peter Plys. Fru Pernille Frahm kommer til at tænke på, om vi skal have elektrisk lys om søndagen og påskedag og langfredag, hvis vi nu skal opretholde helligdagene, og så sammenligner hun det med muhammedanske helligdage.

Og det er præcis forskellen på Venstre og forslagsstillerne, at vi vedkender os vores forpligtelse efter grundlovens § 4. Vi mener faktisk, at den danske folkekirke har en speciel status netop som folkekirke.

Justitsministeren (Engell):

Det, der kalder mig op, er, at jeg må rette en

misforståelse. Hr. Tom Behnke tog mit første indlæg som udtryk for, at jeg havde den opfattelse, at søgningen til folkekirken ville blive mindre, hvis man ændrede helligdagsloven som foreslået af SF. Den bekymring nærer jeg sådan set ikke. Folkekirken samler hver eneste søndag og på alle de kirkelige højtidsdage et tusindtal af danskere, og jeg tror i og for sig ikke, det ville blive berørt, uanset om man ændrede helligdagsloven.

Det, der for mig har været afgørende, og det, der var nøgleordene i mit første indlæg, er spørgsmålet om at vise respekt for kirken og for de kirkelige højtidsdage. Helligdagsloven er også et udtryk for det bånd, der er imellem kirke og folk.

Jeg vil også kort sige til fru Pernille Frahm, at vi har religionsfrihed her i landet, men det ændrer ikke på – som fru Birthe Rønn Hornbech så rigtigt sagde – at vi jo rent faktisk i vores grundlov har kristendommen klart fastslået som grundlag for det danske samfund. Kristendommen er et grundlag på så mange områder, og derfor indtager den naturligvis også en særlig placering. Det er derfor, vi har en helligdagslov, som omfatter de kristne højtidsdage, og det mener vi at vi fortsat bør have.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

I erkendelse af, at den danske stat er tilknyttet den danske folkekirke på en eller anden mærkelig måde, har vi jo netop også ladet den bemærkning stå i starten af loven, hvor der omtales respekt for kirkelige handlinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af forskellige love inden for Justitsministeriets område. (Ophævelse af gebyrer for visse forvaltningsafgørelser).

Af Frank Jensen (S) og Pernille Frahm (SF) m.fl.

(Fremsat 1/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

De bestemmelser om brugerbetaling, som Folketinget vedtog i januar 1990, blev gennemført som led i det politiske forlig omkring finansloven for 1990. Regeringen var dengang opmærksom på, at det ikke ville være problemfrit at gennemføre de nye gebyrregler, men der var tale om en nødvendig brik til gennemførelse af finanslovsforliget.

Der er flere grunde til, at det provenu, der rent faktisk kom ind i 1990, blev mindre end forudsat. Bl.a. er det givet, at gebyrerne har haft en adfærdregulerende virkning, hvilket da også var en del af hensigten i forbindelse med forslaget.

Alligevel vil jeg fremhæve, at de gebyrer, der nu foreslås ophævet eller ændret, anslås at indbringe omkring 20 mio. kr. i år, og jeg må i den forbindelse notere, at forslagsstillerne jo ikke har anvist, hvordan der skal kompenseres for det provenutab, der ville være resultatet, såfremt et flertal i Folketinget gennemførte det forslag, der ligger på bordet.

Samtidig må det konstateres, at der kun på visse specielle områder har været administrative problemer med bestemmelsernes gennemførelse.

Et af de områder, hvor provenuet har været mindre end forventet, er lotteriområdet, og det skyldes formentlig især øget konkurrence på hele lotterifeltet efter indførelse af lotto, genvinstopsparing og tilsvarende, men dog også selve afgiftens indførelse. Vi må formode – men det er en formodning – at afgiftens indførelse har afholdt enkelte arrangører fra at afholde bortlodning eller har fået dem til at vælge mindre bortlodninger, hvortil der jo ikke kræves tilladelse.

Indirekte kan afgiftens indførelse derfor have været medvirkende til et fald på landsplan i det samlede overskud fra bortlodninger, der

skal anvendes til velgørende eller andre almennyttige formål, og derfor vil jeg være indstillet på en nærmere drøftelse af en eventuel ophævelse af denne gebyrbestemmelse under nogle forudsætninger, som jeg godt vil vende tilbage til.

Forslaget om at forlænge gyldighedsperioden for tilladelser til riflede jagtvåben fra 5 til 10 år finder jeg betænkeligt ud fra et kriminalpræventivt synspunkt. Hvis en jæger undlader at søge sit jagttegn fornyet, vil han således efter lovforslaget i op til 9 år kunne bevare sin våbentilladelse til riffel uden samtidig at have et jagttegn, og uden at politiet ved den årlige samkøring af jagttegns- og kriminalregister vil blive opmærksom på forhold, der ville medføre inddragelse af våbentilladelsen.

Forslaget medfører også en unødvendig bureaukratisering med hensyn til politiets administration af våbenloven. Man indfører nemlig med forslaget en sontring på våbenområdet, der ikke tidligere er arbejdet med. Rifler kan således ikke siges alene at kunne anvendes af jægere.

Endelig skal jeg bemærke, at et af formålene med en forhøjelse af våbenafgiften var at begrænse udbredelsen af såvel den lovlige som den ulovlige besiddelse af våben, og de oplysninger, som Justitsministeriet har indhentet fra de enkelte politikredse, tyder på, at det formål er opnået. Derfor kan vi ikke støtte forslaget om at ændre våbenloven.

For så vidt angår gebyrerne på færdselsområdet vedrører de bl.a. kørsel med blokvogn og tilladelse til overskridelse af færdselslovens dimensionsbestemmelser. Efter de oplysninger, vi har indhentet, har administrationen af bestemmelserne ikke givet anledning til nævneværdige vanskeligheder for politiet.

I forbindelse med gennemførelsen af det oprindelige lovforslag blev det i Folketinget drøftet, hvorvidt reglerne om lejlighedstilladelse burde forenkles og afbureaukratiseres, og det skulle særligt ske med henblik på at lette situationen for de mindre foreninger og de ikke-erhvervsprægede arrangementer. Industriministeren bad på den baggrund det nedsatte restaurationslovsudvalg om tillige at overveje dette spørgsmål.

Udvalget har i juni 1990 afgivet betænkning om revision af restaurationsloven. Et flertal i udvalget har foreslået en forenkling af reglerne

[Justitsministeren]

om lejlighedstilladelser, således at mindre arrangementer, der er af foreningsmæssig karakter, eller som ikke tilstræber nogen fortjeneste af betydning, kan afholdes uden tilladelse og dermed også uden gebyr.

Forslagene i udvalgsbetænkningen overvejes for tiden i Industriministeriet, og man kan forvente, at industriministeren fremsætter forslag om ændring af loven i næste folketingssamling. Derfor mener jeg, at man bør afvente Industriministeriets nærmere overvejelser, før der foretages ændringer på det område.

Afslutningsvis vil jeg bemærke, at regeringen naturligvis under det forestående udvalgsarbejde vil være villig til at se på bestemmelserne, hvis de på enkelte områder har givet anledning til uforudsete konsekvenser eller særlige problemer. F.eks. er der måske grund til at se lidt nærmere på gebyret for cykel- og motorløb.

Men som jeg var inde på før, vil gennemførelse af lovforslaget medføre et provenutab for staten, og det giver mig anledning til at påpege, at forslagsstillerne kommer noget nemt hen over lovforslagets økonomiske konsekvenser. Jeg må gå ud fra, at de partier, som står bag lovforslaget, og de, der måtte støtte det, føler et medansvar for, at statsfinanserne ikke forringes, og at partierne derfor under udvalgsarbejdet vil være indstillet på at drøfte, hvordan et eventuelt provenutab skal kompenseres. Det må i hvert fald være en absolut forudsætning for regeringen, at tingene skal hænge sammen, ellers taler vi jo blot om nye dækningsløse udgifter, og det mener vi ikke vil være forsvarligt.

Vi er derfor absolut parat til at drøfte lovforslagets elementer, men der må være en sammenhæng også med den overordnede økonomi, sådan at et eventuelt provenutab kompenseres på andre områder.

John Vinther (KF):

Da vor ordfører ikke kan være til stede i salen lige nu, skal jeg kort redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning.

Dette er jo et af den slags forslag, som man sagtens kan hente lidt kortvarig popularitet på, men hvad med økonomien i forslaget? Den er der ikke nævnt et eneste ord om. Jeg er da helt på det rene med, at hverken Socialdemokratiet eller SF, som er forslagsstillere her, stemte for finansloven, men vi andre, der tager ansvaret også for økonomien, må nødvendigvis have

dette aspekt med, og de 20 mio. kr., som staten mister i indtægter efter forslaget, skal nødvendigvis ind et andet sted.

Derfor vil jeg gerne spørge både Socialdemokratiet og SF: Hvor skal disse penge så tages? Det er da særdeles relevant at vide. Det er jo meget let at ophæve afgifter, men særdeles svært at pålægge nye.

Vi vil fra konservativ side meget gerne deltage i et tilbunds gående udvalgsarbejde omkring de enkelte punkter i forslaget, og såfremt vi kan blive enige om alternative finansieringer, vil vi også meget gerne være med til at diskutere bortfald eller reduktion af f.eks. afgiften på lotterier og gebyret for cykel- og motorløb.

For så vidt angår lejlighedstilladelser ser vi frem til det forslag fra industriministeren, som justitsministeren nævnte sikkert vil komme i næste folketingssamling. Vi mener også, at der er behov for en forenkling på dette område.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi kan i Venstre helt henholde os til justitsministerens tale. Justitsministeren gennemgik de forskellige områder, og vi er fuldstændig enige i vurderingen og argumentationen. Der er ting, vi er imod, og der er ting, vi godt vil tale om. Men først og fremmest forventer vi naturligvis, at forslagsstillerne viser sig så ansvarlige, at de også kan anvise andre indtægter, hvor staten måtte miste provenu.

Ebba Strange (SF):

Hvis man har læst referatet af forhandlingerne i efteråret 1989 i forbindelse med første og anden behandling, da disse afgiftsforslag i sin tid blev introduceret, er det jo ikke nogen nyhed, at Socialdemokratiet og SF var modstandere af dem. Når vi nu foreslår i hvert fald nogle af alle de afgifter, der blev indført dengang, ophævet, så er det selvfølgelig, fordi vi står i en situation efter et folketingsvalg, hvor den parlamentariske situation ser sådan ud, at vi har en tro på, at vi kan få nogle af disse efter vores opfattelse helt tossede afgifter fjernet igen. At de var tossede, vil fremgå, hvis man læser forhandlingerne fra efteråret 1989, af de argumenter vi brugte dengang.

Jeg skal så sige til det, der er sagt i dag, at hvis justitsministeren og ordførerne for De Konservative og Venstre havde overværet debatten i går om de mange skatteforslag, så ville de vide,

[Ebba Strange]

at det vil være meget nemt for SF at anvise nogle steder, hvor de penge kan komme i kassen, som justitsministeren kommer til at savne. Det bliver ikke i justitsministerens kasse, men det bliver i den almindelige, danske statskasse.

Jeg ved godt, at da justitsministeren kom med disse forslag for 1½ år siden, var det, fordi han også var blevet pålagt at skaffe nogle penge i kassen. Jeg kan ikke love ham penge i kassen, men jeg kan i hvert fald love den danske stat penge i kassen, som svarer til det beløb, justitsministeren mister ved dette lovforslag, og så går jeg ud fra, at regeringen selv kan finde ud af at tage dem fra den ene kasse og putte dem over i justitsministerens.

Jeg er for så vidt glad for de smååbninger, som justitsministeren gav i sit indlæg her. Jeg skal lige løbe dem igennem: Jeg synes, det er vigtigt, at vi får kigget på problemet med Klasselotteriet. Det kan godt være, at ministeren har ret i, at en af grundene til nedgangen er, at der er indført så mange andre måder at spille på, men det er i hvert fald vigtigt for os at kigge på det, fordi Klasselotteriet jo er en tradition i Danmark, det er det ældste lotteri, vi har, og der er en vis veneration over for det.

Med hensyn til gebyret i våbenloven kunne vi jo gøre noget andet, hvis 10 år er for lang tid at give en våbentilladelse. I stedet for at fordoble åremålet, kunne vi halvere gebyret. Det kan vi forhandle om, hvis ministeren har de nævnte sikkerhedsmæssige problemer med det.

Jeg er også spændt på at se, hvad der kommer ud af forenklingen i spørgsmålet om lejlighedsbevillinger. Det er muligt, at der er foreslået nogle løsninger i den betænkning, der er kommet; det vil vi i hvert fald kigge på i Retsudvalget.

Endelig vil jeg i hvert fald gerne under udvalgsarbejdet have lidt bedre dokumentation for, at det ikke har givet problemer på færdselslovens område. Vi forudså, at det ville give problemer. Da vi i sin tid behandlede forslaget, modtog vi en række deputationer, som mente, at det ville give problemer, så jeg er meget spændt på at se, om der findes nogen dokumentation for, at de problemer ikke er opstået.

Men jeg forventer en saglig udvalgsbehandling og håber, at vi kommer igennem med i hvert fald en del af dette forslag, om ikke med det hele.

Tom Behnke (FP):

Da disse regler om afgifter i sin tid blev indført, gik Fremskridtspartiet nødtvungent med til det, fordi vi var med i forliget om finansloven for 1990. Det var ikke noget, vi var specielt glade for, men vi stemte altså for dem. Det har siden vist sig, at det var uholdbare regler, der gav mere administration, end de gav penge i statskassen. Erfaringerne, siden reglerne blev indført, har tydeligt vist os, at det er på tide, at vi ophæver dem igen.

At vi på den måde springer fra et forlig, bekymrer os ikke det fjerneste, da andre partier i forliget ligeledes tidligere er sprunget fra forliget. Regeringen er da også flere gange sprunget fra forliget, og sidst har vores finansminister oplyst, at forliget kun gjaldt for 1990. Det er således med ro i sindet, at vi i dag kan meddele, at vi er positive over for dette lovforslag og vil se positivt på det under udvalgsarbejdet.

Dog må vi påpege, at forslaget § 3, pkt. 2, der omhandler afgifter for transporttilladelser, ikke vil nyde Fremskridtspartiets tilslutning. Ved gennemlæsning af forslaget og specielt dets bemærkninger kan man ikke finde et eneste ord om transporttilladelser. Det kan selvfølgelig undre, at alle andre områder, som forslagsstillerne ønsker ændret, står i klar tekst i bemærkningerne, undtagen altså transporttilladelserne. Man kunne fristes til at tro, at det skyldes, at forslagsstillerne ikke har nogen argumenter for at fjerne afgiften på transporttilladelser, eller at man er bange for, at hele forslaget ikke vil blive vedtaget, hvis afsnittet om fjernelse af transporttilladelsesafgifterne er med.

Fremskridtspartiet mener, at det er helt i orden, at netop den afgift bevares, da det er et område, der giver politiet store administrative opgaver, bl.a. med planlægning af ruter og eskorte af transporterne. Afgiften for transporttilladelser er således helt rimelig set i forhold til den belastning, de er for det offentlige system, og Fremskridtspartiet ønsker at bevare afgiften, hvorfor vi i udvalget vil stille forslag om at bevare netop denne afgift og vil foreslå, at § 3, stk. 2, bliver fjernet fra forslaget.

Ellers er vi positive over for forslaget og håber, at det bliver fremmet mest muligt.

Svend Aage Jensen (CD):

Ved afstemningen i januar 1990 vedrørende brugerbetaling af visse forvaltningsafgørelser

[Svend Aage Jensen]

inden for Justitsministeriets område stemte Centrum-Demokraterne imod. Nu foreligger der forslag til ophævelse af gebyrer for visse forvaltningsafgørelser.

Det drejer sig om afgift af indgivelse af ansøgning om afholdelse af lotteri, afgift for indgivelse af ansøgning om afvikling af cykel- og motorløb og indgivelse af ansøgning om tilladelse til såkaldte lejlighedsbevillinger. Det er alt sammen afgifter, som først og fremmest rammer en masse sports- og idrætsforeninger landet over helt urimeligt efter CD's mening. Det glæder mig at høre, at justitsministeren vil overveje at tage disse ændringer op, således at vi eventuelt kan få en ændring på områderne vedrørende lotteri og for lejlighedsbevillinger.

Med hensyn til § 2 i forslaget vedrørende ændring af den tidsbegrænsede tilladelse til besiddelse af våben vil vi under udvalgsbehandlingen tage stilling til forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre er helt klar til at se på nogle af de gebyrer, der her er tale om, og se på, hvordan det, vi gennemførte i sin tid, fungerer. Der er da et par steder, hvor vi kan se, at der er behov for at gå gebyrerne igennem. Det giver forslaget da en meget god anledning til. Det gælder f.eks. de gebyrer, der betales ved afholdelse af motorløb og cykelløb, det gælder også hele spørgsmålet om lejlighedsarrangementerne f.eks., men på ét punkt må jeg anmelde min undren over forslaget, og det er om at forlænge gyldighedsperioden for tilladelser til riflede jagtvåben fra 5 til 10 år. Det anser jeg for at være et meget betænkeligt forslag, og jeg fatter simpelt hen ikke, at f.eks. SF kan gå ind for det forslag, men det gjorde SF måske heller ikke, for jeg hørte da fru Ebba Strange sige, at i stedet for at forlænge gyldighedsperioden kunne vi også halvere afgiften eller sådan noget. Står SF ikke bag forslaget? Nå, SF står bag forslaget, men jeg forstår alligevel, at SF ikke står helt bag forslaget, måske kun halvt eller måske kun på en anden måde, og det er da interessant.

Så vi vil nu med stor fornøjelse se, hvorledes det videre arbejde forløber, om SF står bag forslaget eller kun det halve, eller i stedet for at fordoble gyldighedsperioden vil halvere gebyrerne, eller hvad der nu bliver SF's standpunkt. Interessant nok!

Det mest interessante er jo sådan set de flertal, der dukker op i dag. Sådan i al ubemærket-hed tegner der sig her på nogle forslag om helligdagslovgivning og om våben et nyt flertal mellem S, SF og Fremskridtspartiet. Det er jo interessant nok, og det vil vi da meget nøje observere under det videre arbejde, hvor langt dette flertal virkelig bærer, og de grunde, der binder dette nye helligdagsforslag og våbenlovsforslag sammen.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg kan berolige hr. Niels Helveg Petersen med, at SF står helt bag dette forslag. Vi har ikke ment, der var de store betænkeligheder ved, om man fik en tilladelse til et jagtvåben for 5 år eller 10 år. Det var kun, fordi justitsministeren mente, at der kunne være nogle sikkerhedsmæssige risici forbundet med det, at jeg sagde, at det var vi da interesseret i at få dokumenteret, hvorefter vi da gerne vil se på det, men i den situation, hvor vi drøftede forslagens fremsættelse, havde jeg ingen bekymringer. Når man giver en mand en tilladelse til et jagtvåben for 5 år, må det være, fordi man har skønnet, at han har de tilstrækkelige forudsætninger for at få dette våben for 5 år, og vi har ikke på nuværende tidspunkt fået nogen som helst dokumentation for, at man så ikke kunne have en sådan tilladelse for 10 år. Så indtil videre står vi ved det, men jeg vil gerne have mit forslag igennem, så derfor åbnede jeg for en mulighed for forhandlinger, hvis der skulle laves nogle mindre justeringer i det.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan næsten ikke nære mig for at sige, at efter det, der er forløbet her, kunne man fristes til at sige, at SF står nærmest for det skydepolitiske flertal.

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne som ordfører for forslagsstillerne takke for den brede tilslutning, der er givet til lovforslagets intentioner om, at vi får taget de mange gebyrer, som Folketinget i en meget presset situation, det indrømmer jeg, under finanslovforhandlingerne i december måned 1989 fik indført på en lang række forvaltningsafgørelser hos politiet, op til revision.

[Frank Jensen]

Jeg tror, at den brede tilslutning, som er blevet givet i dag – også fra de regeringspartier, som var en del af forslaget med Fremskridtspartiet om finansloven – bygger på, at det ikke var en særlig velovervejede gebyrregning, der blev indført på en lang række forvaltningsafgørelser. Det var også det, som gik igennem den konservative ordførers bemærkninger. Der var mulighed for at granske gebyrerne og se på, hvilke områder man kunne lave ændringer i. Også fra justitsministerens side er der givet åbninger i forhold til at få gennemført en egentlig revision af den lovgivning, som fandt sted i januar måned 1990.

Mange ordførere har hæftet sig ved det økonomiske aspekt – det gjorde justitsministeren også – og spurgte, hvor forslagsstillerne ville finde de 20 mio. kr. henne, som nu kommer til at mangle i Justitsministeriets kasse.

Jeg kan vel så til gengæld spørge justitsministeren: Hvor vil justitsministeren finde de 40 mio. kr., som justitsministeren åbenbart må mangle i sin kasse, for i det lovforslag, som justitsministeren i sin tid fremsatte, var der budgetteret med 50 mio. kr.s indtægt på de gebyrer. De 40 mio. kr. må jo også mangle, så jeg vil gerne bede justitsministeren om – måske i det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med – at anvise, hvordan de 40 mio. kr. er blevet bragt ind i justitsministerens kasse. Det må være lige så afgørende; det er jo nemlig det dobbelte af det krav, som justitsministeren stiller i dag til SF og Socialdemokratiet, at vi skal finde de 20 mio. Så må vi også bede justitsministeren om at give en anvisning på, hvor de 40 mio. kr. er fundet henne i den periode, der nu er gået, siden justitsministeren fik vedtaget sit forslag.

Men det, der er afgørende på det økonomiske område for Socialdemokratiet og SF, er det, som Fremskridtspartiets ordfører var inde på, nemlig at disse gebyrer har påført offentlige myndigheder og ikke mindst politiet en meget stor administrativ belastning. Det lægger politimestrene ikke skjul på hverken i de offentlige tilkendegivelser, der er kommet fra Politimesterforeningen, og heller ikke, når man tager ud i politikredsene. Det er jo desværre ikke rigtigt, som justitsministeren siger, at det ikke har forvoldt administrative vanskeligheder for kredsene. Der er desværre en lang række fortolkningsmuligheder for, hvornår gebyrerne skal betales, både når det drejer sig om transporttilladelser-

ne, og når det drejer sig om de øvrige bestemmelser, der vedrører færdselsloven. Justitsministeren var inde på, at der skulle laves en revision af spørgsmålet om lejlighedsbevillinger, eller der var i hvert fald optræk til, at der kunne tænkes en revision i den kommende folketingsamling, men vi har i dag dokumentation for, at det ikke havde voldt særlige vanskeligheder at administrere den nuværende ordning, hvor der opkræves 500 kr. i gebyr.

Jeg kan oplyse over for justitsministeren i dag, at en undersøgelse, vi har fået foretaget, viser, at antallet af lejlighedsbevillinger i 1989 var 24.136. Da bevillingerne blev indført i januar måned 1990, var antallet af lejlighedsbevillinger for 1990 på 15.305.

Mange vil stille sig det spørgsmål: Er det, fordi vi holder flere forsamlingshusfester i Danmark? Det tror jeg heldigvis ikke at det er. Jeg tror, at vi her har fået lavet en lovgivning, som befolkningen reagerer imod. Når vi pålægger et gebyr på 500 kr. for en forvaltningsafgørelse, der er så lidt krævende som at få en lejlighedsbevilling, så reagerer befolkningen imod lovgivningsmagten, og så undlader man at få en lejlighedsbevilling. Det er jo ikke det ønske, vi har med de forvaltningsafgørelser og de bevillingsbestemmelser, vi har.

Vi ønsker på en lang række forvaltningsområder at have kontrol med, hvad der foregår i samfundet, og at vide, hvor der udskænkes alkohol og serveres mad. Vi ønsker også at vide, hvor våbnene står. Derfor har vi en våbentilladelseslov. Men når man pålægger så voldsomt et gebyr, der er ude af trit med den ydelse, som den offentlige forvaltning yder over for borgeren, så reagerer befolkningen imod det. Det er en trussel mod den målsætning, vi har i den øvrige lovgivning, om, at samfundet har en vis indsigt i, hvor disse ting finder sted.

Om justitsministerens betænkeligheder ved vores forslag om at lave en ny gyldighedsudvidelse for våbentilladelser fra de nuværende 5 til 10 år skal jeg sige, at vore betænkeligheder ved at opretholde den nuværende ordning er langt større end den betænkelighed, som justitsministeren må have i forhold til at gennemføre vores udvidelse.

Det, der er risikoen, hr. Niels Helveg Petersen, er jo, at den jæger, hvis våbentilladelse udløber efter fem år, og som skal betale et gebyr, der vokser med 240 pct., overvejer en ekstra

[Frank Jensen]

gang, om man så skal indgive en ansøgning om at få fornyet sin våbentilladelse. Vi ved, at mange desværre vil afstå fra det, og så har vi ikke længere en samfundsmæssig kontrol med og indsigt i, hvor våbnene står, når man får en egentlig skat på en hobby, som det at være jæger jo er, selv om det for nogle er et erhverv. Når man gebyrbelægger den med næsten 1.000 kr. for en våbentilladelse, har vi en meget stor risiko for, at vi mister kontrol og indsigt over, hvor våbnene står.

Det mest chikanøse i den gebyrregn, som justitsministeren fik indført i januar måned 1991, har nok i høj grad været det gebyr, der har været pålagt en lang række af vores idébetonede og frivillige ungdomsarbejder. Jeg er glad for, at der har været givet en bred tilslutning til, at vi får ophævet gebyrer, der bliver pålagt cykel- og motorsporten. Jeg er også glad for, at der var et flertal her i salen i dag, der ville ophæve gebyret på lotteri. Vi har i tusindvis af folk, der laver ulønnet, frivilligt arbejde i en lang række foreninger. Vi beder som folketingspolitikere kommunerne om at give støtte til det frivillige og ulønnede ungdomsarbejde. Men samtidig med, at de foranstalter lotterier og laver cykelløb og motorløb, kommer staten og pålægger dem en skat på deres aktiviteter. Det er gebyrer, som vi meget hurtigt ønsker at få ophævet, fordi det har en ødelæggende indflydelse på en lang række folkelige og sportslige aktiviteter i det danske samfund, som vi i øvrigt på mange andre måder ønsker at støtte.

Jeg skal afslutningsvis sige tak for den brede tilslutning og håbe på, at vi kan få et hurtigt, men konstruktivt og godt udvalgsarbejde, sådan at vi i denne samling kan få ophævet de gebyrer, som generer en lang række borgere, virksomheder og foreninger i deres dagligdag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen. (Postlister).

Af Ebba Strange (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Forslaget er en uændret genfremsættelse af det lovforslag om tvungne postlister, som SF fremsatte i den sidste folketingssamling. Jeg kan stort set henvide til de bemærkninger, jeg gjorde ved den lejlighed, da vi havde første behandling for godt et års tid siden.

Konklusionen er også den samme: Efter regeringens opfattelse er der ikke grund til at pålægge de statslige og kommunale myndigheder så vidtgående administrative forpligtelser, som der er lagt op til i forslaget.

Tanken om at indføre postlister i den offentlige forvaltning er jo ikke en ny idé. Allerede Offentlighedsudvalget gjorde sig i sin betænkning fra 1978 forskellige overvejelser om muligheden for at give pressen adgang til at følge med i den post, som indgår til den offentlige forvaltning. Men man forkastede fra udvalgets side tanken om generelt at indføre postlister.

Udvalget fremhævede i den forbindelse, at en generel postlisteordning ville være forbundet med et ikke ubetydeligt administrativt merarbejde og dermed også være udgiftskrævende, idet udarbejdelse af postlister ikke som i Norge og Sverige i forvejen indgår som et nødvendigt led i journaliseringsarbejdet.

Udvalget pegede også på, at journaliseringen i givet fald må indrettes på en sådan måde, at den bliver klar og forståelig for udenforstående, og der vil være behov for en daglig gennemgang af postlisten med henblik på udstregning af de dokumenter, der ikke er undergivet aktindsigt.

Navnlig det sidstnævnte vil være forbundet med et ikke ubetydeligt merarbejde, pegede man på dengang fra udvalgets side. Det er bekymringer og synspunkter, som jeg kan dele fuldt ud.